

"סוד החשמל" ד"ר מתוך סדרת הספרים

לחבר מין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון חג השבועות ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", (מותר לצלם לזיכוי הרבים)

סוד המשלש במתן תורה

מצינו בזהר (ויחי רטו) **ביום חתנתו זה מתן תורה**. רואים שמתן תורה היה בבחינת זיווג של הקב"ה עם פנסת ישראל. וכן מובא ב'שפת אמת' (אמור תר"ס) לבאר הטעם למנהג אכילת מאכלי חלב בחג השבועות, דבספירת העמר כלל ישראל עדין במצב של דם, דעדין לא בָּרוּ את הטמאה מהם. ובחג השבועות דם נעכר ונעשה חלב לרמז על טהרתם של ישראל ביום זה.

כתוב במתן תורה (שמות יט, כג) **"הגבל את ההר וקדשתו"**, מצינו בזהר (השמטות רנו). שְהַר מַסְמַל אֶת הַיְסוּד. נראה דיש כאן רמז שאם מגבילים את ההר היינו את השפעת היסוד, זוכים ל'וקדשתו'. דזה סוד הקדשה שעם ישראל הגבילו את ההר שלהם ג' ימים קודם מתן תורה ופרשו מנשותיהם, ובזכות זה זכו להשפעת ההר הרוחני שהשפיע להם את התורה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אהרון ישע' בלוי שליט"א שהאזניות הסמוכות לאזניות הר הן **קודש**, ד' ו' סמוכות לה, ק' ו' סמוכות לר', דבהגבלת ההר נכנסים לקדשה.

וכן מובא במהרש"א (פסחים מט: ד"ה כאילו) שהתורה נקראת מארסה קודם שלומדים אותה, ולאחר שלומדים אותה כפיכול נושאים אותה לאשה. וכן הכתוב (שמות יט, כ) **"ויחד הו'ה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא הו'ה למשה" ר"ת ארוס"ה**. דכתוב זה מדבר על קודם שעלה משה להר סיני. מאידך **עונ"ה** מרמזת מרמזת בפסוקים המדברים על המצב שמשה כבר בתוך ההר, (דברים ה, יט) **"בהר מתוך האש הענו וְהַעֲרַפֵּל"** (שמות כד, יח) **"ויבא משה בתוך הענו ויעל אל ההר"** בדלוג הפוך של שתי אזניות.

וכן מובא בתשב"ץ (אות תס"ה) שהשבע קולות שהיו במתן תורה היו בבחינת שבע ברכות של נשואין. וכן מובא שם שהלפידים במתן תורה היו בבחינת הנרות שמדליקים בזמן החפה. וכן מובא בהקדמת ה'בית אפרים' על אבן העזר, שכפית ההר כגיגית במתן תורה היתה בבחינת חפה, והלחות היו בבחינת כסף קדושין. וכן רואים ב'סדור הרש"ש' שבחג השבועות בקדשת כתר יש את היחוד קוב"ה ושכינתיה בבחינה הגבוהה ביותר מכל השנה, ומכונים בתבת אחד ג' זווגים בשמות הו"ה אה"ה, הו"ה אל"הים, הו"ה אדני. וכן כתוב על מתן תורה (דברים ה, ד) **"פנים בפנים דבר ה' עמכם"**.

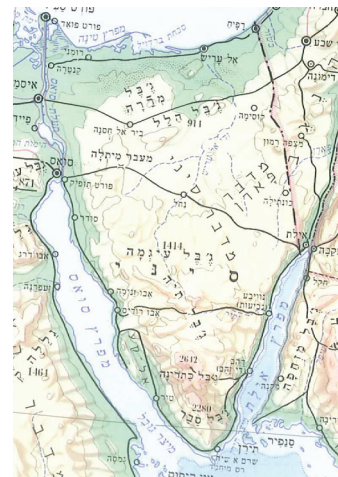
מצינו בזהר חדש (ואתחנן ע), שקו החסד הוא בבחינת ארך, וקו הגבורה הוא בבחינת רחב. והיסוד נקרא שם **קו המדה, עגולא**. והמלכות היא בבחינת רבוע. ובפרוש 'מתוך מדבש' מבאר שם, שהיסוד יש לו ג' השפעות, שהן בבחינת משלש, וכל משלש הוא

מצינו בגמ' (שבת פח.) **דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא, בריך רחמנא דיהב אוזנין תליתאי, לעם תליתאי, על יד תליתאי, ביום תליתאי, בירחא תליתאי**. רואים שכל עניני מתן תורה היו בסוד משלש. תורה משלשת, לעם משלש, על ידי שלש, ביום השלישי, בחדש השלישי. [באלף השלישי לבריאת העולם]. וכן הכתוב שנאמר על משה (שמות ב) **"מי שמך לאיש שר" ר"ת משל"ש**.

ומוסיף רב נסים גאון שם **והוסיפה ההגדה אותיותיה משלשים, כלומר שהתורה נקראת אמת ומספר אמת שלש אותיות**. [ונראה להוסיף שהתורה נקראת אמת שהיא משלש של הכ"ב אותיות, א' בתחלה, מ' באמצע ות' בסוף]. **וישראל בני אבות שלשה, וימן לוי השבט השלישי, נולד משה שעל ידו נתנה תורה, לוי יש בו שלש אותיות, משה שלש אותיות, ונצפון שלש ירחים, הא למדתה שכל מעשה אותו היום היה משלש, וכגון זה יש עוד במדרש, תורה משלשת תורה נביאים וכתובים, משנה משלשת תלמוד הלכות ואגדות, תפלה משלשת ערב ובקר וצהרים, קדשה משלשת.**

וכן מצינו בגמ' (פסחים סח:) שרב יוסף ביקש שכינו לו לשבועות עגלה משלשת. וכן מנהג ישראל לאכל בשבועות לביבות עם שלש צלעות. וכן מצינו במדרש (שמ"ר כח, א) **"א"ר ברכיה הלוחות היו ארפן ששה טפחים, כפיכול היו ביד מי שאמר והיה העולם שני טפחים, ובידו של משה שני טפחים, ושני טפחים היו מפרישין בין יד ליד**. רואים שהלוחות התחלקו לשלש.

וכן הר סיני נמצא במקום שצורתו במפה משלש, דמדבר סיני נמצא בין ים סוף המזרחי לים סוף המערבי, וזה יוצר במפה צורת משלש. וצריך להבין מה סוד המשלש, ומדוע הוא קשור למתן תורה.

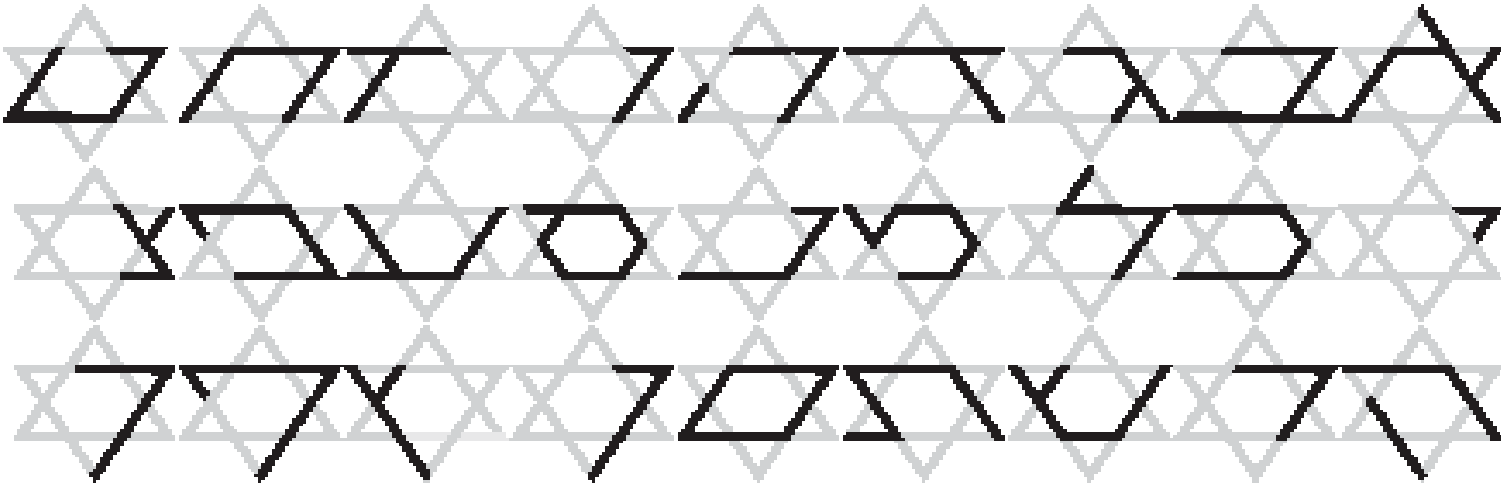
עגול. וכינון שהשפעת מתן תורה באה מהיסוד בסוד זווג, לכן הכל היה משלש.

וכן רואים בסדור הרש"ש שהזווגים הגדולים בעולמות הם בתהליך של שלשה ימים, או שלש שנים, דהשפעת היסוד קשורה עם מספר שלש, המסמל את השלשה קוים שיש ביסוד.

מובא בספר 'מטעמים' (ערך מגן דוד) בשם ספר 'ארץ החיים' לכל דבר שבקדשה כגון פרכת ומטפחות ספר תורה ועל ההיכל, רושמים שש קצוות וקוראים אותו מגן דוד, והוא שני משלשים משלבים זה בתוך זה, משום שהתמונה היא מורה על יחוד ה' ומלכותו בשש קצוות. ומבאר לדברינו שמשלש הוא בחינת יסוד, וממילא שני משלשים יחד הם יחוד. וכן מובא בספר הלכותיים לרמ"ד וואלי פאשר המלכות היא כנגד הפנים אז יש לה צורת המגן דוד. וכן מובא בשם הרה"ג ר' שמעון פץ מפתח תקנה שמכסה עור התחש והאילים המאדמים שהיה על המשכן,

היה מרכב לפי חלק מהשיטות מצורת משלש גדול ושני משלשים קטנים, ואם נצרך את שני הקטנים לאחד, נקבל יחד שני משלשים גדולים. עין בספר 'ילקוט יוסף' (א"ח ו) שמביא מקדמונים דברים גדולים על צורת המגן דוד.

וכן הראו לי שבצורת מגן דוד רשומות כל אותיות א"ב ומנצפ"ך, וכ"ב אותיות נרשמות ביסוד, כמובא בספר 'מלאך הברית' מה'בן איש חי' (פ' וירא) בשם האריז"ל טפת הזרע של הזכר היא כלולה מכ"ב אותיות, פי כ"ב אותיות נרשמן ביסוד של הזכר וגם אצל הנקבה נרשמים כ"ב אותיות כדי שיהיה בה כח לקבל הטפה של הזכר וליצרה ברחמה, וכן א"ב וא"ם בגימטריא ב' פעמים כ"ב, וכן יל"ד בגימטריא ב' פעמים כ"ב. וכפי שבארנו במאמר 'חשמל אות' על אות מילה ואות שבת ועוד. ונראה דגם המשלש של מתן תורה הוא ביסוד אותיות, כפי שבארנו שהתורה נקראת אמת שהיא משלש של הכ"ב אותיות, א' בתחלה, מ' באמצע ות' בסוף.

וכן על חכמת יון שהיא הלעמת זה של חכמת התורה שנתנה בסיני, מצינו שהיא בחינת משלש, כמובא במדרש (ב"ר צט, ב) לוי כנגד מלכות יון, זה שבט שלישי וזו מלכות שלישיה, זה אותיותיו משלשין וזו אותיותיה משלשין, ביד מי מלכות יון נופלת ביד בני חשמונאי שהם משל לוי.

וכן מובא בשער הפננות' להאריז"ל (ספירת העומר ח"ב ע' קפח) שקריעת ים סוף הייתה בסוד זווג וקריעת ים סוף הייתה במקום המשלש של מתן תורה. וכן מצינו בזהר חדש (יתרו מא.) שקריעת ים סוף שהיתה הכנה למתן תורה, הייתה ביום השלישי בשבוע. וכן מצינו בזהר (ויקהל קצח:) שהקדוש ברוך הוא התנה ביום השלישי של בריאת העולם עם הים שיבקע לפני ישראל, וכן מובא בדעת זקנים מבגלי התוספות' (בראשית א, ט) שקריעת ים סוף נרמזת בכתוב המדבר על בריאת היום השלישי, "יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה". במאמר

'חוטי החשמל' שבירית בין הבתרים הייתה דרך היסוד שנקרא ברית, ומצינו בברית בין הבתרים משלשים, כמו שכתוב (בראשית טו, ט) "ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש". וכן מצינו במדרש (משנת ר"א ח) שמקשר את הלפיד אש שעבר בברית בין הבתרים ללפידים שהיו במתן תורה, וכן מקשר שם בין הכתוב (בראשית טו, יז) "עבר בין הגזרים", לקריעת ים סוף, וקריעת ים סוף הייתה במקום המשלש של מתן תורה. ובארנו במאמר 'מרגלים אתם' שזיכרת הנפש של כלל ישראל התחילה בברית בין הבתרים והסתיימה ביציאת מצרים. לכן אמר הקב"ה לאברהם בברית בין הבתרים (בראשית טו, יג) "ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה וגו'", לרמז לו שהבן שהוא עומד להוליד הוא רק התחלת הלדה של כלל ישראל. והלדה האמתית תהיה במצרים שם יוציאו את כל הששים רבוא חלקי הנפש הכללית. וכן ארבע מאות ושלישים בגימטריא נפש. ובגימטריא צדיק יסוד עולם שמוליד את הנפש.